

„Krvavý převrat.“ Vystoupíme z NATO: Bude zle. Armáda? Mrazivé ... Vojský analytik Jaroslav Štefec má jasno o tom, co by se stalo, kdyby se Česká republika pokusila opustit NATO

- CZ24 News | 9. dubna 2021

ČESKO: Vojský analytik Jaroslav Štefec má jasno o tom, co by se stalo, kdyby se Česká republika pokusila opustit NATO. „Je prakticky jisté, že by velmi rychle poctiví občané, děsící se ztráty ochranného štítu NATO, vytáhli do (především pražských) ulic protestovat proti nepřítelům demokracie, snažícím se vrhnout ČR zpět do neblahé sféry vlivu Ruska,“ myslí si absolvent vojenské akademie. Obává se i horších scénářů. Naznačuje též vážné věci týkající se naší armády.

Bezpečnostní expert a dříve vysoce postavený státní úředník Jaroslav Štefec na svém facebooku prozradil, co by se stalo, kdyby se Česká republika pokusila opustit Severoatlantickou alianci. Již několikrát v poslední době dostal otázku, proč není pro okamžité opuštění NATO, naposled ji dostal včera. Druhá strana mu argumentovala tím, že článek 13 Severoatlantické smlouvy hovoří jasně:

„Po dvaceti letech platnosti smlouvy může kterákoli smluvní strana odstoupit od této smlouvy rok poté, co podá vládě Spojených států amerických zprávu o vypovězení smlouvy a ta podá informaci vládám dalších smluvních stran o uložení každé výpovědi.“

Zní to prý velmi jednoduše, ale praxe by byla o poznání horší než teorie. „Odchodem ČR z Aliance by

vznikl precedens, který v současné době nepřipustí z různých důvodů žádná z jejích vedoucích zemí (především USA, ale i Británie, Francie, Německo nebo Španělsko). Zahraničně-politický a ekonomický nátlak na ‚odvážnou‘ vládu ČR by byl tak obrovský, že by mu prakticky jistě neodolala a v ročním termínu mezi informací vlády USA ostatním členským státům Aliance a formálním ukončením členství by oznámení (ráda a sama) stáhla,“ napsal Štefec.

A pokud by česká strana i přese všechno výše zmíněné chtěla stále vystoupit, tak by české a údajně primárně ty pražské ulice zažily velké demonstrace občanů, bojících se toho, že opuštění NATO by nás vrhlo do ruské sféry vlivu. „Sice debilní argument, ale jako základ Majdanu, pardon, Václaváku (obojí jsou náměstí) naprosto postačující. Vše samozřejmě podpořené něčím jako ‚dopisem Pragováků‘ (tentokrát ovšem nejspíš z kavárny Slávie) s žádostí o ‚bratrskou pomoc nebohé členské zemi NATO, napadené agenty Kremlu‘ (možná dokonce samotného Putina). Pak už by následovaly standardní krvavé srážky v ulicích před desítkami kamer renomovaných tiskových agentur, pád vlády a likvidace odpůrců demokracie. Možná i fyzická,“ myslí si absolvent vojenské akademie.

Uznal, že sice trochu přehání, ale podobné scénáře jsme prý již viděli. Nikdo nechce opět zažít rok 1968, ačkoliv zde by se to spíše mělo podobat řeckému ‚puči černých plukovníků‘ z roku 1967. Mnoho výzkumných pracovníků se údajně snaží o to najít každou další oběť okupace z roku 1968, avšak 406 československých obětí, což je údajně tvrdá cena za tuto nešťastnou politickou událost, bylo méně, než počet obětí během prvního měsíce po puči v Řecku.

„Je ale také dobré vědět, že jen během prvního měsíce zmíněného puče z roku 1967 bylo zmasakrováno příslušníky elitních jednotek řecké armády a tajných služeb, vydrilovaných do stavu, v němž pro ně příslušnost k NATO byla víc, než loajalita k vlastní zemi a jejím občanům, téměř 9000 podporovatelů politiky tehdejšího premiéra, který mj. ‚nevhodně‘ hodlal po vzoru De Gaulleovy Francie ‚vystoupit‘ Řecko z vojenských struktur NATO. Aniž bych osobně jakkoliv podezíral velení AČR z nelojality k českému státu a jeho občanům, zajímalo by mě v této souvislosti, zda si je zcela jisto rovněž loajalitou několika tisíc ‚profilů‘, kteří žijí příslušností (a poslušností) k NATO, bohatě placenými účastmi v zahraničních misích a nějaká Česká republika a vlastenectví jsou jim v podstatě ukradené,“ míní Štefec.

Je si vědom toho, že tento status, kde trochu kritizuje českou armádu, nebude příliš populární v současné době, kdy naši vojáci pomáhají při koronavirové pandemii či loví husy a slepice zasažené ptačí chřipkou. „Ale z různých náznaků, jako je Petr Pavel, ‚zvracející generál‘ Řehka, bývalý šéf vojenského zpravodajství Páleník nebo závěry přísně utajovaných sociologických a psychologických studií, provedených mezi českými vojáky před několika lety vzápětí rozpuštěnou skupinou špičkových sociologů a psychologů, soudím, že ‚rostoucí důvěra‘ občanů v AČR až zas tak moc opodstatněná není. A že by si v tom mělo nejspíš udělat rychle jasno i politické vedení země,“ dodává.

Ke konci svého příspěvku se vrací na začátek statusu, kdy znova opakuje, že vystoupení z NATO je sice teoreticky velmi jednoduché, ale něco jiného je z něj skutečně odejít. Má jít o složitý, dlouhodobý proces, který by i při plném nasazení našich odborníků trval kolem pěti let či déle. „A co je podstatné, pokud bychom jednali jako ‚vlk samotář‘, stálo by nás to odhadem kolem 1 bilionu Kč. Což je téměř tolik, na kolik nás přišlo v minulém roce řádění viru SARS-CoV-2. Zajímalo by mě, kde by na něj po uši zadlužená ČR vzala. Vyrazit z Německa reparace se určitě nepovede, a lithium nám spolu se zlatem (stále rychleji) mizí v nedohlednu.“

Cesta samozřejmě existuje. Na jejím počátku ale musí stát zásadní emancipace a osamostatnění české zahraniční politiky, jejímž tématem a klíčovým cílem by byl rozvoj regionálního spojení v rámci skupiny V4, Rakouska, Slovinska dalších států našeho regionu. Postupně zformovaný středoevropský bezpečnostní a ekonomický prostor by zároveň fungoval jako významná protiváha

snahám Německa militarizovat EU a vytvořit ,evropskou armádu'. Což je bezpečnostně a ekonomicky naprosto neodůvodnitelné dublování existujících vojenských struktur NATO, představující reálnou hrozbu pro bezpečnost, svobodu a nezávislost zejména menších států Evropy. ČR nevyjímaje. Mohlo by se to povést, ale ne při současné konstelaci sil v Evropě. Dávám tomu tak 10, možná 15 let. Ale třeba se to povede i dříve. Válka by tomu asi hodně pomohla. Pokud by pak bylo co formovat," uzavřel Štefec svůj příspěvek.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>